

ایران و روسیه، «آذربایجان» را ماتمی کنند؟

بهرام امیراحمدیان
کارشناس مسائل بین‌الملل

جمهوری اسلامی ایران با داشتن بیش از ۳۰۰۰ کیلومتر خط ساحلی و دسترسی به دریای خزر در شمال و سواحل گسترده خلیج فارس و دریای عمان در سراسر مرزهای جنوبی خود، عملاً توانایی تبدیل شدن به قدرت اقتصادی دریا محور را در منطقه دارا است. گذشته‌های تاریخی نشان می‌دهد که ایران در حوزه قیابانوس هند کشتریانی دریاپی داشته است. بنادر تاریخی ایران در این سواحل گویای این نقش مهم بوده است. سفرهای دریایی سلیمان سیرافی در قرن چهارم هجری از بندر کهن سیراف در خلیج فارس به دریای چین شاهد این مدعا است. حضور ایرانیان در شرق آفریقا در سواحل زنگبار اثرات اقتصادی و فرهنگی بسیار داشته که هنوز هم بعد گذشت قرن‌ها پابرجا مانده است. بیش از ۸۰ درصد از تجارت جهانی کالا از طریق دریا انجام می‌شود، اما ۲۲ کشور در حال توسعه دسترسی مستقیم به آب‌های آزاد ندارند. کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی (LLDCs) در موقعیت دشواری قرار دارند زیرا واردات و صادرات آنها باید از طریق کشورهای ساحلی همسایه برای رسیدن به بندر گاه‌ها ترانزیت شود. نداشتن بندر خود به این معنی است که آنها به‌طور کامل دروازه‌های خود را به تجارت جهانی کنترل نمی‌کنند. حق دسترسی به دریامدت‌هاست که توسط جامعه بین‌المللی تأیید شده است، بدون این حقوق، کشورهای محصور در خشکی نمی‌توانند به‌طور موثر در تجارت بین‌المللی شرکت کنند. در واقع، موفقیت راه‌روهای حمل و نقل به اندازه‌ای که باید شناخته نشده است. نیاز به افزایش آگاهی از تجربیات عملی کشورها در مورد توسعه و مدیریت کریدور حمل و نقل وجود دارد. این تجربیات شامل موفقیت‌های بسیاری است، اما همچنین چالش‌هایی است که می‌تواند به عنوان یادگیری و هشدار استفاده شود. اینها مربوط به چارچوب‌های قانونی، مالی و نظارتی، ساخت و نگهداری زیرساخت‌ها، هماهنگی و اجرای سیستم‌های تسهیل حمل و نقل و ایجاد موسسات مدیریت کریدور است. با تحولاتی که در روابط روسیه با غرب پیش آمده است، کریدور غیرفعال شمال - جنوب اکنون دوباره مطرح و در حجم قابل توجهی ارتباطات روسیه با حوزه خلیج فارس و قیابانوس هند را برقرار می‌سازد. این کریدور نیاز به سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی و لجستیک دارد. به‌ویژه مسیر آبی در دریای خزر که می‌تواند مبادلات امن بین ایران و روسیه را فراهم آورد، گزینه‌ای بسیار مهم و اساسی است که نیاز به احداث خط آهن غرب دریای خزر که با اتصال خط آهن رشت به آستارا در مرز ایران و جمهوری آذربایجان را فراهم می‌آورد، می‌تواند منتفی سازد زیرا آینده ایران و آذربایجان از ثبات لازم برخوردار نیست. باین با وجود تحولاتی که در این مسیر رخ داده شامل نشست سه‌جانبه ایران، هند و روسیه در ۱۳ تیرماه ۱۴۰۲ به میزبانی وزارت راه و شهرسازی بوده است که با مشارکت ۱۳ کشور برای تسهیل تردد در کریدور شمال - جنوب و با حضور مقامات کشورهای مختلف در تهران برگزار شد. در این نشست قرار داد اجرائی پروژه رشت - آستارا میان دو کشور ایران و روسیه به امضا رسید. موفقیت‌نامه قرار داد اجرائی پروژه رشت - آستارا به امضای شرکت‌های معرفی شده از سوی دو کشور ایران و روسیه رسید. طراحی این پروژه تا پایان سال ۲۰۲۳ انجام شده و عملیات اجرایی آن نیز اوایل سال ۲۰۲۴ آغاز خواهد شد. به دنبال این تحولات، در زمان برگزاری همایش بین‌المللی «کریدور شمال جنوب - مفهوم جدید» که در پنج آبان سال جاری در آستراخان روسیه برگزار شد، مدیریت ایرانی سالیان‌کاد روسیه با بیان اینکه کریدور بین‌المللی شمال - جنوب، عنصر کلیدی شبکه حمل و نقل اوراسیاست، به سه مسیر غربی، شرقی و دریایی یا ترانس‌اسپین اشاره کرد و گفت: که در مجموع سرمایه‌گذاری حدود ۲۸ میلیارد دلار برای این کریدور در نظر گرفته شده است که سهم روسیه ۳۰ درصد و سهم ایران ۲۴ درصد خواهد بود. اقدامات انجام شده از سوی کشتریانی جمهوری اسلامی ایران در مسیر کریدور شمال - جنوب شامل خرید ۳۳۰ دستگاه واگن ریلی، خرید ۵۴ هزار کانکینتر، مذاکره، خرید و سفارش ساخت ۲۱ فرود کشتی برای تقویت مسیرهای دریایی خواهد بود. در دوازدهمین اجلاس وزرای حمل‌ونقل سازمان همکاری اقتصادی اوک با حضور شهریار افندی زاده به نمایندگی از وزیر راه و شهرسازی در شهر تاشکند ازبکستان در ۱۱ آبان ۱۴۰۲ برگزار شد، پیرامون افزایش راهکارهای تقویت ارتباطات حمل و نقلی در منطقه اوک بحث و تبادل نظر شد. ضرورت تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی منطقه اوک با مشارکت بانک توسعه آسیایی، تکمیل حلقه‌های مفقوده ریلی و جاده‌ای و همچنین راه‌های تجاری سازی و تقویت کریدورهای منطقه‌ای از جمله «سلام آباد - تهران - استانبول» (ITI)، «آلماتی - تهران - استانبول» و کریدورهای شرقی غربی برای اتصال چین به اروپا و همچنین مسیرهای دریایی خزر، از دیگر مواردی بود که نمایندگان کشورهای عضو اوک پیرامون آن به گفت‌وگو پرداختند و تصمیماتی در خصوص آن اتخاذ کردند. ضرورت برقراری پایدار جریان حمل و نقل در شرایط بروز پاندمی‌ها و تغییرات ژئوپلیتیکی از دیگر مواردی بود که وزیران نمایندگان وزارتخانه‌های حمل‌ونقلی منطقه اوک بر ضرورت آن تأکید کردند. یکی از مهم‌ترین حلقه‌های مفقوده ریلی در منطقه، طرح پیشین‌ساز «اوک» برای اجرای کریدور «قریزستان - تاجیکستان - افغانستان - ایران (KTAI) است که با اتصال مسیر راه‌آهن چین - قریزستان که منطقه‌ای کوهستانی و سخت‌گذر و نیازمند تخصیص هزینه‌های بسیار است، در حال بررسی است. با اتصال قریزستان به راه‌آهن چین، این کریدور ریلی می‌تواند در تنوع راه‌های ارتباطی، توسعه منطقه و مسیر پیرامون تحولات مثبتی به دنبال داشته باشد. هزینه مطالعات امکان‌سنجی از طرف سازمان اوک تأمین شده است.

خبر

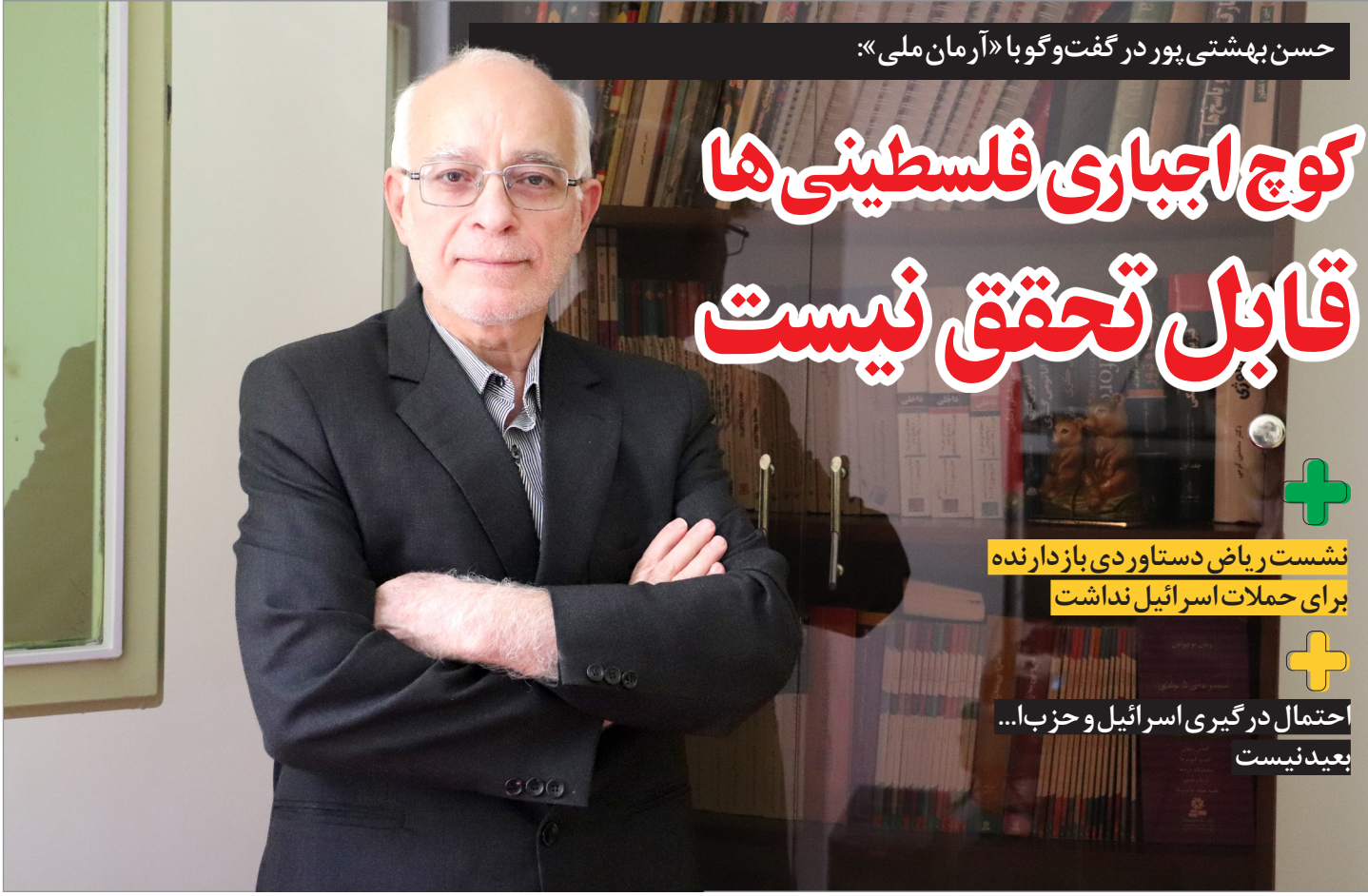
ایوالفضل ظهر هوند:

طالبان درباره حقه‌ایران بازی در می‌آورد

یک تحلیلگر مسائل سیاست خارجی در خصوص حقه‌ایرمنند اظهار داشت: در گذشته توافقی صورت گرفته بود که بر اساس این اجازه داده می‌شد که افغانستان از چابهار برای تجارت استفاده کند و چندهکتار زمین هم به آنها برای این منظور تخصیص داده شده بود تا دسترسی به آب‌های آزاد داشته باشند و تجارت کنند. البته محدودیت‌هایی برای جلوگیری از ورود مواد مخدر هم در بین بود. بنابراین این موضوع اساساً تباطلی به موضوع آب هیرمند ندارد. مسئله گروهی که می‌خواهد باشند، باید به ایران بدهد. جدول آبی هم وجود دارد و مشخص است فصول و حتی ماه‌های پرآب و کم‌آب چگونه است و ایستگاه‌ها سنجی هم وجود دارد. دیگر فرقی نمی‌کند در هیرمند یک لیتر آب باشد یا هزار لیتر. مسئله این است که هر چه قدر باشند ایران باید سهم خود را ببرد. اینکه طالبان می‌گوید اکنون میزان آب کافی نیست، بازی آنهاست. آنها بازی در می‌آورند و حقه‌ایران را نمی‌دهند زیرا اگر واقعا می‌خواستند چنین کنند این حرف که فعلاً آب کمی در هیرمند است را نمی‌زدند.

حسن بهشتی پور در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

کوچ اجباری فلسطینی‌ها قابل تحقق نیست

نشست ریاض دستاوردی باز دارنده

برای حملات اسرائیل نداشت

احتمال درگیری اسرائیل و حزب‌ها...

بعید نیست

آرمان ملی - احسان انصاری: براساس آمار مقامات پهلادشتی فلسطین از زمان آغاز جنگ اسرائیل و حماس از شش هفته پیش تاکنون، حداقل ۱۱ هزار و ۴۷۰ فلسطینی در نوار غزه شهید شده‌اند. این وزارتخانه گفت که ۴ هزار ۷۰۷ نفر از شهیدان کودک و خردسال و ۳ هزار و ۱۵۵ نفر زن بوده‌اند. بیشتر تلفات جانی در حملات هوایی اسرائیل رخ داده است. جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا به‌خاطر میانه‌هشدار داد که با چرخه‌های مکرر خشونت و درگیری «به ۲۰ سال قبل برگردد». او همچنین به تلاش‌های دیپلماتیک چهار روزه خود برای دستیابی به طرحی برای صلح پایدار ادامه خواهد داد. از سوی دیگر سران کشورهای عربی و اسلامی در چارچوب نشست همکاری‌های اسلامی در عربستان گرد هم جمع شدند که رئیس‌جمهور کشورمان نیز در این نشست حضور داشت. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی آخرین تحولات غزه و نتایج نشست ریاض با حسن بهشتی پور، تحلیلگر روابط بین‌الملل گفت‌وگو کرده است که در ادامه می‌خوانید.

نشست اجلاس همکاری‌های اسلامی که با سفر ابراهیم رئیسی به عربستان و دیدار با بن سلمان همراه بود چه دستاوردهایی در زمینه موضوع فلسطین داشت؟

در نشست سران کشورهای عربی و اسلامی در ریاض بر لزوم شکست محاصره علیه غزه و ورود کاروان‌های حامل کمک‌های بشردوستانه به صورت فوری تأکید شد. همچنین تأکید شد که با توصیف جنگ تلافی‌جویانه علیه غزه و دفاع از خود یا توجیه آن تحت هر بهانه‌ای مخالفت دارد. شرکت‌کنندگان در نشست سران کشورهای عربی - اسلامی تأکید کردند: جابه‌جایی حدود یک و نیم میلیون فلسطینی از شمال نوار غزه به جنوب آن را که طبق کنوانسیون چهارم ژنو ۱۹۴۹ و ضمیمه آن در سال ۱۹۷۷، نوعی جنایت جنگی محسوب می‌شود، محکوم می‌کنیم و از طرف‌های توافق ژنو می‌خواهیم که در محکومیت آن تصمیم و تدابیر جمعی اتخاذ کنند و همچنین از همه نهادهای مربوط به سازمان ملل می‌خواهیم که با تلاش مقامات رژیم اشغالگر برای تداوم این وضعیت اسف‌بار ضد انسانی مقابله کنند و بر لزوم بازگشت فوری آوارگان فلسطینی به خانه‌ها و مناطق شان تأکید کنند. آنها از شورای امنیت خواستند که تصمیمی قاطع و الزام‌آور برای توقف تجاوزات رژیم صهیونیستی علیه فلسطین اتخاذ کند و رژیم اشغالگر را که قوانین بین‌المللی، قوانین بشردوستانه و قطعنامه‌های بین‌المللی را نقض می‌کند، مهار کند. بنابراین سربازان زدن از اجرای این تصمیم قاطع، نوعی همدستی با اسرائیل است که به آن اجازه می‌دهد تا به تجاوزات و حشایش خود و کشتار مردم بی‌گناه، کودکان، سالمندان و زنان فلسطین ادامه دهد. این نشست با توجه به ماهیت این مسئله مجموعه حاکی از آن بود که اعضای آن نشان دهند برای مسئله فلسطین و مردم غزه کاری کردند و به تحرک نبودند. همان‌طور که از نتیجه این نشست و بیانه پایانی آن هم مشخص بود این نشست اقدامی بازدارنده که حملات و کشتار اسرائیل در غزه را متوقف کند یا فشاری بر اسرائیل و حامیان آن بی‌اورد نداشت. البته انتظار می‌رفت حداقل کشورهای عربی که صادرات نفت به اسرائیل یا به کشورهای حامی اسرائیل دارند تا حدی از سوخت این ماشین جنگی بکاهند یا صراحتاً اعلام کنند که آنها را تحریم می‌کنند اما دیدیم که هیچ کدام از این‌ها اتفاق نیفتاد.

چه دللیلی وجود داشت که این اتفاقات رخ نداد؟

کشورهای حاضر در این نشست به مثابه یک باشگاه سیاسی عمل کردند که در ذات خود این کار خوب است، اما از این نوع نشست‌ها در صورتی که همراهی بیشتری می‌بود، می‌شد استفاده‌های بهتری در جلوگیری از حملات و کشتار اسرائیل انجام داد؛ اقداماتی که از کشتار مردم فلسطین جلوگیری کند. به هر حال وضعیت غزه بسیار دشوار و بغرنج است، اما ظاهراً برخی رهبران سیاسی کشورهای عربی - اسلامی به دور از افکار عمومی کشورهایمان دنبال ملاحظات بین‌المللی با سایر کشورها هستند و این ملاحظات مانع از این می‌شود که تصمیم قاطع در برابر اسرائیل بگیرند. مساله بر سر راه‌حل است؛ تشکیل دو دولت اسرائیلی و فلسطینی امکان پذیر است

برخی رهبران سیاسی کشورهای عربی - اسلامی به دور از افکار عمومی کشورهایشان دنبال ملاحظات بین‌المللی با سایر کشورها هستند و این ملاحظات مانع از این می‌شود که تصمیم قاطع در برابر اسرائیل بگیرند. مساله بر سر راه‌حل است؛ تشکیل دو دولت اسرائیلی و فلسطینی امکان پذیر است اما چگونه و با چه کار ویزه‌ای؟ با توجه به شهرک‌سازی‌ها که حدود ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار نفر از یهودیان در کرانه باختری هستند این امر امکان پذیر است؟ اگر قرار باشد دولت فلسطینی تشکیل شود با این یهودی‌ها چطور قرار است زندگی کنند؟

کوچ اجباری فلسطینی‌ها خواست قدیمی اسرائیلی‌ها است اما امکان تحققش وجود نداشته است؛ اینکه مردمی را از خاک و خانه خودشان به کشوری دیگر کوچ دهند عملاً ممکن نبوده است و اکنون هم بعید است بتوانند این کار را انجام دهند. اسرائیل ناچار خواهد شد این طرح غیرانسانی را رها کند و وارد فاز جدیدی شود و بعید است بتوانند این کار را انجام دهند. مردم فلسطین را از کرانه باختری به اردن و از غزه به صحرای سینا کوچ دهند عملاً ممکن نبوده است و اکنون هم بعید است بتوانند این کار را انجام دهند.

عملا افکار عمومی دنیا را از دست داده‌اند. از یکطرف هم ضربه مهمی خوردند و هم طبق معمول می‌خواستند از این ضربه وارده بهره‌برداری و مظلوم‌نمایی کنند ولی با کارهایی که در غزه انجام می‌دهند افکار عمومی دنیا را با فلسطینی‌ها همراه کرده‌اند که نمی‌پذیرند برای جنگ با حماس، مردم عادی غزه قربانی شوند. بالاخره وجدان دنیا این را نمی‌پذیرد که یک ملت عادی مجازات شوند برای اینکه یک گروهی اقداماتی انجام داده است. آن هم به قول دبیرکل سازمان ملل این اقدامات در خلأ اتفاق نیفتاده بلکه ناشی از عملکردهایی بوده که در گذشته اسرائیل انجام داده است.

هدف اصلی اسرائیل خالی شدن نوار غزه از فلسطینی‌هاست. این هدف به چه میزان قابلیت تحقق دارد؟

کوچ اجباری فلسطینی‌ها خواست قدیمی اسرائیلی‌ها است، اما امکان تحققش وجود نداشته است؛ اینکه مردمی را از خاک و خانه خودشان به کشوری دیگر کوچ دهند عملاً ممکن نبوده است و اکنون هم بعید است بتوانند این کار را انجام دهند. اسرائیل ناچار خواهد شد این طرح غیرانسانی را رها کند و وارد فاز جدیدی شود و بعید است بتوانند مردم فلسطین را از کرانه باختری به اردن و از غزه به صحرای سینا کوچ دهند. البته اگر واقع‌بینانه قضاوت کنیم، هر انسانی تحت شرایط سخت مهاجرت می‌کند، اما در این شرایط خاص و با فشار افکار عمومی دنیا و منزوی شدن اسرائیلی‌ها همه مردم غزه مهاجرت نمی‌کنند و اسرائیل هم نمی‌تواند تا بد این سیاست را ادامه دهد. فلسطینی‌ها به زندگی در شرایط سخت عادت کرده‌اند، اما واقعیت این است که تاکنون این میزان فشار بر آنها وجود نداشته است. اسرائیل همیشه سیاست ایهام را دنبال می‌کرد؛ یعنی سعی می‌کرد جنایتش را در ایهام نگه دارد، اما در این دوره سیاست ایهام را کنار گذاشته است و مطالبی را بیان کرد که در نهایت از این سیاست دست بردارند. چون عملاً این سیاست که رژیم صهیونیستی در غزه پیش گرفته روز به روز افکار عمومی دنیا را از دست می‌دهد. تظاهرات گسترده‌ای که در کشورهای مختلف انجام شده حتی کشورهای عربی که در گذشته عادی سازی مناسبات کرده بودند را به این موضع کشانده که مخالفت کنند. در مجموع به نظر می‌رسد که در بحث دیپلماسی عمومی اسرائیلی‌ها یک شکست بزرگ خورده‌اند و این امیدواری هست که اسرائیلی‌ها بپذیرند که ادامه این سیاست به ضرر خودشان است. از سوی دیگر روابط آمریکا و اسرائیل استراتژیک است به این معنی که در همه زمینه‌ها در عالی‌ترین سطح هستند، اما اختلافاتی هم با یکدیگر دارند اما چون آمریکا موجودیت اسرائیل را در گرو حضور خود در منطقه می‌داند همه‌جانبه حمایت می‌کند مگر اینکه در آمریکا شاهد تظاهرات گسترده نباشیم. آمریکا به‌رغم اینکه می‌گوید باید خویش‌نماری دارد، اما خودش با همه امکاناتش به اسرائیل کمک تسلیحاتی می‌کند. نکته دیگر اینکه این اقداماتی که متقابل انجام می‌شود و حمله رژیم صهیونیستی به جنوب لبنان را می‌بینیم محدود است و فراگیر نمی‌شود زیرا نه به نفع اسرائیل است و نه به نفع حزب‌ها... و احتمال جنگ فراگیر بین اسرائیل و حزب‌ها... کم است، اما در عالم سیاست به هر حال هیچ چیز بعید نیست.

برخی رهبران سیاسی کشورهای عربی - اسلامی به دور از افکار عمومی کشورهایشان دنبال ملاحظات بین‌المللی با سایر کشورها هستند و این ملاحظات مانع از این می‌شود که تصمیم قاطع در برابر اسرائیل بگیرند. مساله بر سر راه‌حل است؛ تشکیل دو دولت اسرائیلی و فلسطینی امکان پذیر است اما چگونه و با چه کار ویزه‌ای؟ با توجه به شهرک‌سازی‌ها که حدود ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار نفر از یهودیان در کرانه باختری هستند این امر امکان پذیر است؟ اگر قرار باشد دولت فلسطینی تشکیل شود با این یهودی‌ها چطور قرار است زندگی کنند؟

نگره

نگرانی بابت فقدان خبره

اقتصادی در مجلس دوازدهم

با نزدیک شدن به زمان انتخابات مجلس دوازدهم، بحث درباره کمیته و کیفیت افراد ثبت‌نام کرده و کاندیدا شده، اتفاقی بدیهی و طبیعی به نظر می‌رسد. در هر دوره از مجلس، افرادی به نمایندگی از مردم، انتخاب شده تا کرسی‌های بهارستان را تصرف کنند و برای بهبود و پیشرفت همه‌جانبه کشور قانونگذاری کنند. به گزارش اقتصاد ۲۴، این افراد فارغ از هر کمیسونی که در آن قرار می‌گیرند، باید دارای سطح مشخصی از دانش و تخصص در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و تمامی ابعادی باشند که با زندگی مردم گره خورده است. با وجود ضرورت این مسئله، طی دوره‌های اخیر انتقادات جدی به برخی از افراد انتخاب شده و راه یافته به بهارستان از سوی کارشناسان و منتقدان مطرح شد که جای تأمل دارد. از سوی دیگر اجرای تصمیمات گاه متناقض اقتصادی، تصویب لوایح و طرح‌های متعدد و مستمر مربوط به حوزه‌های مختلف اقتصادی از جمله تجارت و تنظیم بازار، باعث تشویش فعالان این عرصه شد و گلایه‌ها را بیشتر کرد. منتقدان بر این باورند نبود نگاه تخصصی در امور اقتصادی در رویکردهای نمایندگی مجلس، از خلاءها و مسیبان اصلی شکل‌گیری این نوسانات است. با این تحلیل اگر نمایندگان منتخب در مجلس شورای اسلامی از جمله خبرگان اقتصادی کشور باشند، با تحلیل بهتر شرایط و احوالات، راهکارهای بهتری برای بهبود وضعیت اقتصاد ایران تنظیم و تصویب خواهند کرد، مساله مهمی که در دوره چند دوره اخیر مجلس از آن غفلت شده است. با وجود این اهمیت، برخی پیش‌بینی می‌کنند در میان نمایندگان بعدی مجلس شورای اسلامی، باز هم جای کارشناسان خبره اقتصادی خالی بماند. از سوی دیگر به دلیل ضعف تحزب در ایران و فقدان رویکردهای اقتصادی در احزاب و جدی نگرفتن آن، همواره شاهد چربیدن سیاسیون بر اقتصادپون در نهاد قانونگذاری کشور هستیم. در عین حال در لیست‌های انتخاباتی که در سنوات گذشته در آستانه انتخابات ارائه می‌شد، آنچه مغفول مانده بود عدم تبیین دیدگاه‌های اقتصادی و گنجاندن اقتصاددانان در لیست بود که خسارت بسیاری به نهاد قانونگذاری کشور وارد کرده است.

حضور متخصص اقتصادی از الزامات مجلس

یک استاد اقتصاد ابتدا به اهمیت وجود افراد خبره اقتصادی در مجلس شورای اسلامی اشاره کوتاهی کرد و گفت: وجود تخصص اقتصادی، از الزامات افرادیست که به عنوان نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی حضور می‌یابند. این اهمیت از آن کسی پوشیده نیست و تمامی افراد می‌دانند که مجلس چه نقشی را در ایجاد ثبات و یا حتی در افزایش چالش‌های بازارهای اقتصادی دارد؛ بنابراین صحبت کردن درباره جایگاه کلیدی تفکرات و رویکردهای مجلس، امری تکراری است. مرتضی عزتی گفت: نکته قابل توجه آن است که با وجود ارزش و اهمیت تخصص اقتصادی، به آن به عنوان فاکتور حاشیه‌ای در تایید و یا رد صلاحیت نامزدهای انتخاباتی نگاه شده است. علاوه بر آن اگر بخواهیم صادق باشیم، بخش زیادی از مردم، افرادی که برای نمایندگی ثبت‌نام کرده‌اند را به طور کامل نمی‌شناسند؛ بنابراین قدرت اصلی در انتخاب نمایندگان مجلس، بیشتر در نهادهای بالادستی است. این کارشناس اقتصادی ادامه داد: اگر نگاهی به آمار ثبت‌نامی‌های انتخاباتی پیشین مجلس شورای اسلامی بیندازیم، می‌بینیم اغلب، رویکردها و جناح‌های سیاسی بر دیگر موارد ارجحیت پیدا کرده و در نهایت شاهد ورود هیچ خبره اقتصادی به عنوان نامزد انتخاباتی طی سال‌های اخیر نبوده‌ایم. این اتفاق طی ادوار اخیر رخ داده بود، اما در دوره فعلی پیش‌بینی می‌شود مسئله با شدت بیشتری همراه باشد. فقدان فردی که تخصص قابل قبول اقتصادی داشته باشد، برای مجلس شورای اسلامی به هیچ وجه مناسب نیست. تغییرات مستمر قانون در شرایطی که کشور در حال تجربه کردن تحریم‌های سخت بین‌المللی و همچنین دست‌وپنجه نرم کردن با تورم بالاست، فضا را نامطمئن کرده است که کارشناسان دلیل آن را نبود تخصص کافی در امور اقتصادی در بدنه نمایندگان مجلس می‌دانند. کمبود آگاهی فنی و تخصصی نسبت به موضوعات مختلف اقتصادی اعم از صنعت، معدن، بازرگانی داخلی، تجارت خارجی و غیره، مضعلی بود که سال‌های اخیر از آن به عنوان ایراد اصلی مجلس یاد می‌شد. تمامی این اتفاقات که در نهایت بر بازار مصرف‌کننده تأثیر مستقیم داشته، و بار آن بر دوش مردم سنگین می‌کند، نتیجه از زبون و خطاهای قانونگذاران کم‌تجربه‌ها در منظر اقتصادی بود.